

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Et flertal i Folketinget har med vedtagelsen af beslutningsforslaget B 52 den 21. maj 1991 pålagt regeringen at fremsætte forslag om omlægning af energifgifterne, indførelse af en miljøafgift på udledning af kuldioxid (CO₂), samt gennemførelse af en række hermed sammenhørende foranstaltninger til nedbringelse af energiforbruget.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter de retningslinier, der efterfølgende er tilkendegivet af forslagsstillerne.

Partierne bag vedtagelsen af B 52 har efterfølgende anført bl.a. følgende:

»Yderligere skal der formuleres en regel, der åbner adgang for at virksomheder med afgift på over 3 pct. af refusionsgrundlaget kan ansøge (Energistyrelsen) om tilskud til godtgørelse af den totale afgift. Det skal her være en betingelse for tilskuddet, at den pågældende virksomhed har gennemgået et energisyn, og at der med baggrund heri kan dokumenteres en tilfredsstillende energiøkonomisering. Med henblik på at begrænse denne fuldstændige fritagelse til virksomheder, hvor energiforbruget er en konkurrencebelastende faktor, kan der defineres en mindsteregulering for størrelsen af den residualafgift, der kan komme på tale at godtgøre.«

»I lys af erfaringerne i 1993 og 1994 er det flertallets målsætning, at der indføres en obligatorisk, generel energisynsordning. En sådan energisynsordning skal kobles til refusionssystemet for CO₂-afgiften, således at refusionen i højere grad gøres betinget af en opfyldelse af de oprindeligt formulerede kriterier i B 52.«

Den endelige tilrettelæggelse af ordningens administration vil først kunne fastlægges efter en række nærmere analyser og vurderinger samt forhandlinger med de implicerede parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget etablerer tilskudsordningen med virkning fra 1. januar 1993.

Lovforslagets administration vil blive tilrettelagt således, at Energistyrelsen tager stilling til, om de energimæssige betingelser for ydelse af tilskud er opfyldt for de virksomheder, der opfylder betingelsen om, at kuldioxidafgiften skal udgøre over 3 pct. af refusionsgrundlaget, jf. lovens § 1. Tilskud fra Energiministeriet udbetales i praksis af told- og skattevæsenet.

Det skønnes, at ca. 2500 virksomheder vil være omfattet af tilskudsordningen. Udgifterne til tilskud kan med betydelig usikkerhed skønnes til mindst 50-75 mio. kr. årligt ved et bundfradrag på 10.000 kr, hvis alle virksomheder, der belastes med mere end 3 pct. CO₂ afgift efter almindelig godtgørelse men før særlig refusion, opnår tilskuddet, idet de energimæssige betingelser forudsættes opfyldt.

For Energiministeriet skønnes forslaget at ville medføre engangsudgifter i told- og skattevæsenet på ca. 1,8 mio. kr. De årlige driftsudgifter skønnes at udgøre 200.000 kr. Det påregnes, at ordningens administration i told- og skattevæsenet vil nødvendiggøre 3 årsværk årligt.

Lovforslagets administrative konsekvenser for Energiministeriet skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr. i engangsudgifter. Det påregnes, at ordningens administration vil nødvendiggøre 6 årsværk årligt i Energiministeriet. Herudover vil der være behov for ca. 5 mio. kr. årligt til drift af EDB-systemer m.v.

Bemærkning til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastslår, at der etableres en tilskudsordning, hvor virksomheder, der har gennemgået et energisyn, og som gennemfører en rimelig energieffektivisering, kan få statstilskud til dækning af udgifterne til den del af kuldioxidafgiften, der ikke tilbagebetales efter § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Kun virksomheder, hvor kuldioxidafgiften udgør over 3 pct. af refusionsgrundlaget, vil være tilskudsberettigede.

Med henblik på at begrænse antallet af sager i tilskudsordningen fastsættes et bundfradrag, således at